

Man:

Ik heb ooit een keer een radio-interview gehoord met een heel sympathieke professor. Hij probeerde aan kinderen uit te leggen hoe 'liefde' in elkaar zit.

Hij legde uit, dat je één plek in je hart hebt voor iemand waar je verliefd op bent.

En een heleboel plekken voor mensen waar je van houdt.

Dus als degene waar je verliefd op bent overgaat in iemand waar je van houdt, dan is theoretisch gezien de 'verliefdplek' leeg.

Mooie uitleg, vond ik dat.

Ik weet het niet. Achteraf...

Achteraf denk ik... ben ik teveel weggeweest.

Zat teveel op mijn kamer. In het begin was dat om te werken, later om te vluchten.

Zij vluchtte ook. In 'Goede tijden, slechte tijden'. 'Woonavond op NET5'. 'make me beautiful'.

Achteraf..

Ik denk dat het begint met de kus die je elkaar iedere ochtend geeft.

Dan de 'welterusten' voor je gaat slapen.

Dan de 'hoe was het op je werk', en de 'kan ik iets voor je meenemen uit de keuken'.

Dan de blik na het avondeten, een zwijgend teken dat de vaatwasser kan worden ingeruimd en de vuilnisbak buitengezet. In stilte.

Uiteindelijk blijft dat over. Stilte.

Hoe kil je eigen huis dan voelt.

Ik was er nooit zoals zij dat wilde, en als ik er wel was, dan liet ze me niet toe.

Kocht iedere week rozen voor haar, witte, want ze houdt niet van rode. Of andere bloemen überhaupt.

Iedere week kocht ik bloemen. Ik ken vrouwen die zeuren dat hun man nooit bloemen meeneemt.

Zij zeurde dat ik altijd dezelfde bloemen meenam.

Ik bedacht me eens hoe het zou zijn als ik een rood bolletje touw aan me vasthad, en overall waar ik ging bleef een draad van dat touw achter. Zij had dan een blauw bolletje. Zo maakten we onze gangen door het huis, de garage, de tuin. Zij een blauw spoor achterlatend, ik rood.

Ik realiseerde me dat als je naar de banen van touw zou kijken, ze elkaar nooit zouden raken.

'Ik kan het me niet herinneren', zei ik op een avond tijdens het eten.

Ze keek me verstrooid aan.

'Wat?' vroeg ze.

'ik kan het me niet herinneren', herhaalde ik.

'wat kun je je niet herinneren?'

'ik kan me niet herinneren wanneer ik voor het laatst naar je keek en daar iets aangenaams bij voelde'.